ਤੁਲਸੀਧਾਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਨਰਾਇਣੱਪਾ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2010 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 784)

01 ਮਈ, 2019

[ਐੱਲ. ਨਾਗੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ ਅਤੇ ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908: s.100 - ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ, ਦਾਇਰੇ - ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ - ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ .2 ਅਤੇ 3 ਵੰਡ ਦੇ ਰਾਹ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਡੀਡ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ PW2 ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰਕੇ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਚਲਾਇਆ - ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ - ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਵੰਡ ਡੀਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਡੀਡ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਸਿਰਫ ਨਾਮਾਤਰ ਸੀ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਰੱਖੀ ਗਈ: 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 100 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। - ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਡੀਡ ਅਤੇ ਕਿਹਾ

ਕਿ ਮੁਦਈ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ - ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ 100 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ/ਪ੍ਰਗਟ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ ਸਨ - ਵੰਡ।

ਵੰਡ: ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਦੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ 12.12.1948 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਸੀ - ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਵੰਡ ਹੋਈ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ - ਮੁਦਈ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ - ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਕਤ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਾਮਾਤਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੁਦਈ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਹੋਲਡ: ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਪਿਤਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਹ ਉਸ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ , ਜੋ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਲਈ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਬੇਕਾਰ, ਫਰਜ਼ੀ, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਲਈ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਵਿਭਾਜਨ ਡੀਡ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਪਾਲੂਪੱਤੀ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਵੰਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ - ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ / ਵੰਡ ਡੀਡ/ਪਲੂਪੱਟਾ ਮਿਤੀ 23.04.1971 ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਕੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ 23.04.1971 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ 3 ਤੋਂ 4 ਪੰਚਾਇਤੀ ਲੋਕ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ - ਇਸ ਲਈ, ਉਹੀ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 18.05.1973 ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਵਿਵਾਦ ਸੀ - ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ

ਆਯੋਜਤ: 1. 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ 'ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ' ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਗਲਤ ਸਨ; ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ; ਜਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ; ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 22.06.1964, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮਿਤੀ 23.04.1971 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 18.05.1973 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ

ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਦਖ਼ਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪਾਰਾ 7.1, 7.2, 7.4, 8] [226-ਬੀ-ਈ; 227-ਸੀ-ਈ]

ਕੋਂਡੀਬਾ ਦਾਗਦੂ ਕਦਮ ਵੀ. ਸਾਵਿਤਰੀਬਾਈ ਸੋਪਨ ਗੁਜਰ, (1999) 3 SCC 722 : [1999] 2 SCR 728; ਈਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਜੈਨ ਬਨਾਮ. ਸੋਹਨ ਲਾਲ, (2000) 1 SCC 434 : [1999] 5 Suppl. SCR 24 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

2. ਮੰਨਿਆ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3 ਮਿਤੀ 22.06.1964 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ P1) ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ ਡੀਡ ਲਈ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਕਤ ਸੇਲ ਡੀਡ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। 2 ਅਤੇ 3. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ। 2 ਅਤੇ 3 ਸਾਲ 1948 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3 ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਲ 1952 ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੈ, ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ 1) 'ਤੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿਚ, ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸਾਲ 1965-66 ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਕਤ ਸੂਟ ਸ਼ਡਿਊਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ ਡੀਡ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ P1), ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'S' ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗੀ। 2 ਅਤੇ 3. ਇਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ, ਜੋ ਕਿ ਸੇਲ ਡੀਡ ਲਈ ਅਜਨਬੀ ਹੈ, ਲਈ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਬੇਕਾਰ, ਫਰਜ਼ੀ, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਲਈ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ

ਡੀਡ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ P1) ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ ਡੀਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਸੇਲ ਡੀਡ ਲਈ ਅਜਨਬੀ ਹੈ, ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੇਲ ਡੀਡ ਉਸ ਲਈ ਬਾਈਡਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਨਾਮਾਤਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਸੀ ਜਾਂ ਬੇਕਾਰ ਜਾਂ ਫਰਜ਼ੀ ਸੀ, ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪਾਰਾ 9.1, 9.2] [228-F-H; 229-ਏ-ਡੀ, ਐੱਫ-ਜੀ]

ਵਿੱਦਿਆਧਰ ਵਿ. ਮਾਨਿਕਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ (1999) 3 SCC 573 : [1999] 1 SCR 1168 – ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ।

3.1 ਹੁਣ ਤੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 23.04.1971 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ D4) ਰਜਿਸਟਰੀਕਰਣ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D4 ਨੂੰ ਪਲੂਪੱਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਵੰਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ। ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਡੀਡ ਮਿਤੀ 23.04.1971, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ: ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ। 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਪੰਚਾਇਤ ਅਤੇ ਪੰਚਾਂ ਅੱਗੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੋਕਾਂ/ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਸਮੇਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵੰਡ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D4 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਿਆਨ (ਜਿਰਾਹ-ਜਾਂਚ) ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਾਲ 1971 ਵਿੱਚ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜੋ 23.04.1971 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ D4) ਦੇ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਾਲ ਉੱਚਾ ਹੈ। [ਪਾਰਾ 9.3, 9.4][230-G-H; 231-ਏ-ਡੀ]

3.2 ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 'S' ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੇਲ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 18.05.1973 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ P2) ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਹੇਠਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸੀ। ਜਿਰਹਾ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। 'S' ਨੂੰ 3000 ਤੋਂ 4000 ਤੱਕ ਅਤੇ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 1973 ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ 200/- ਰੁਪਏ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ 'ਸ' ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਵਿਵਾਦ ਸੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। [ਪਾਰਾ 9.6, 10] [232-ਈ-ਜੀ]

ਕਾਲੇ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ਼ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼ (1976) 3 ਐਸਸੀਸੀ 119 : [1976] 3 ਐਸਸੀਆਰ 202; ਕਾਲੀਆਪੇਰੂਮਲ ਬਨਾਮ ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (2009) 4 SCC 193 ; ਐਸ. ਸ਼ਨਮੁਗਮ ਪਿੱਲਈ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਕੇ. ਸ਼ਨਮੁਗਮ ਪਿੱਲਈ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼ (1973) 2 SCC 312 : [1973] 1 SCR 570 – ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ

ਰੋਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਜਿਲੇ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼ (2018) 14 ਐਸਸੀਸੀ 814 – ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[1976] 3 SCR 202 ਪੈਰਾ 5.4 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

(2018) 14 SCC 814 ਨੇ ਪੈਰਾ 5.5 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ

(2009) 4 SCC 193 ਪੈਰਾ 5.10 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

[1999] 1 SCR 1168 ਪੈਰਾ 9.2 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
[1999] 2 SCR 728 ਪੈਰਾ 7.2 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

[1999] 5 ਸਪਲ. SCR 24 ਪੈਰਾ 7.3 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

[1973] 1 SCR 570 ਪੈਰਾ 9.4 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2010 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 784

2001 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1033 ਵਿੱਚ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 25.07.2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਸੂਰੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਸ਼ਵਰਿਆ ਕੁਮਾਰੀ, ਐੱਸ. ਜੇ. ਅਮਿਤ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਿਤਿਕਾ ਗੰਭੀਰ ਕੋਹਲੀ, ਡਾ. (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਵਿਪਿਨ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੇ.ਵੀ. ਭਾਰਤੀ ਉਪਾਧਿਆਏ, ਐਡਵ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਐਮ.ਆਰ ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.

1. 2001 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1033 ਵਿੱਚ 25.07.2007 ਨੂੰ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਣਉਚਿਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ (ਮੂਲ ਮੁਦਈ) ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

2. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: ਇੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ (ਅਸਲ ਮੁਦਈ) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਅਸਲ ਮੁਦਈ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਗੁਬੀ (ਸਿਵਲ ਜੱਜ, ਜੂਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਗੁੱਬੀ) ਵਿਖੇ ਮੁਨਸਿਫ਼ ਅਤੇ ਜੇਐਮਐਫਸੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 1984 ਦੇ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰ. 141 ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਅਸਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਟ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਆਨੰਦ. ਇਹ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਰੀਦ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਰਾਹੀਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਦਾ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. ਦਾ ਪਿਤਾ। 2 ਅਤੇ 3, ਏ.ਐਨ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੱਪਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ), ਨੇ 12.12.1948 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੂਟ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। 400/-। ਸੂਟ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੰਜੱਪਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ 23.04.1971 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਏ.ਐਨ. ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਆ ਗਈ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੱਪਾ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਸੇਲ ਡੀਡ ਮਨਘੜਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

2.1 ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ:
“(i) ਕੀ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ਡਿਊਲ ਸੰਪਤੀ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ?
(ii) ਕੀ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ਾ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ?
(iii) ਕੀ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ?"

2.2 ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਮੌਖਿਕ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ। ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 23.04.1971 ਨੂੰ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ4 (23.04.1971 ਦੀ ਵੰਡ ਡੀਡ) ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P1 (ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ) ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਾਮਾਤਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ। 1964 ਵਿੱਚ 200/- ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। 400/- 1948 ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਗਲਤ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ, PW2 ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ, ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਸੀ।

2.3 ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D4 ਇੱਕ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਡੀਡ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਵੰਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।

3. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ 2001 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1033 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ: "ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਲ 1973 ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ, 23.04.1971 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ Ex.D1 - ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਡੀਡ - ਪਲੂਪੱਤੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ?"

3.1 ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਦੋਵੇਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D4 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P1 ਸਿਰਫ਼ ਨਾਮਾਤਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਵੈਧ ਸੀ।

3.2 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਮੂਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

4. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਸੂਰੀ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਅਸਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੇ.ਵੀ. ਭਾਰਤੀ ਉਪਾਧਿਆਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ (ਅਸਲ ਮੁਦਈ) ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ (ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ) ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ।
5. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਸੂਰੀ, ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਕੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

5.1 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਸੂਰੀ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ

ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਕੇ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

5.2 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਸੂਰੀ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D4 ਲਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D4 ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ.

5.3 ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਸੂਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D4 ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਹ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। .

5.4 ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਸੂਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D4 ਲਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਉਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਲੇ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ਼ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼ (1976) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 119 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰਕ ਬੰਦੋਬਸਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਰੋਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ। ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਧਿਰ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਸਟੋਪੇਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

5.5 ਸੁਬਰਾਯਾ ਐੱਮ.ਐੱਨ. ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ। v. ਵਿਟਲਾ M.N. ਅਤੇ ਹੋਰ (2016) 8 SCC 705, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਸੂਰੀ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਮੂਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਵਿਵਸਥਾ/ਸਮਝੌਤਾ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰੀਕਰਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ/ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ/ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਮੁਦਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਛੱਡਣ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ D4 ਮਿਤੀ 23.04.1971 ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ D4 ਲਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

5.6 ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਸੂਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ D4 ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਡੀਡ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਾਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ 4 ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ, ਇਹ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਅਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਸੀ।

ਆਪਣੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਰੋਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (2018) 14 SCC 814 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

5.7 ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਸੂਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਲ 1971 ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਲ 1971। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਣ ਨਾਲ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P1, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ, ਇੱਕ ਨਾਮਾਤਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਸਮਝਦਾ ਸੀ।

5.8 ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਸੂਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P1 ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼.

5.9 ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਸੂਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P1 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕੋਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P1 ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਨਾਕਾਫੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

5.10 ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਸੂਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਮੂਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਲੀਪੇਰੂਮਲ ਬਨਾਮ ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (2009) 4 ਐਸਸੀਸੀ 193 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਹੀ ਪਰਖ ਪੱਖਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਸਬੂਤ ਹੈ, ਪਰ ਆਪਰੇਟਿਵ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪਾਠ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 92 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

5.11 ਅਸਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਸੂਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P1 ਇੱਕ ਨਾਮਾਤਰ ਵਿਕਰੀ ਸੀ। ਡੀਡ. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਸੂਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P1 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਤੋਂ ਲਿਆਂਦੇ/ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

5.12 ਹੁਣ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਲ ਡੀਡ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ P1) ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਵਿਧਿਆਧਰ ਬਨਾਮ ਮਾਨਿਕਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ (1999) 3 SCC 573 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ , ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਲ ਡੀਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਜੋ ਕਿ ਸੇਲ ਡੀਡ ਦਾ ਅਜਨਬੀ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਬੇਕਾਰ, ਫਰਜ਼ੀ, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸੀ। ਜਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸ ਲਈ ਪਾਬੰਦ

ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ P1) ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ P1) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਉਹੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

5.13 ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਣਾਇਕ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸੂਟ

6. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੇ.ਵੀ. ਭਾਰਤੀ ਉਪਾਧਿਆਏ ਦੁਆਰਾ ਸਖ਼ਤ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ (ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ) ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹਨ।

6.1 ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੇ.ਵੀ. ਭਾਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਿ ਉਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ।

6.2 ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੇ.ਵੀ. ਭਾਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਕਿ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ

ਨੇ ਸਹੀ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਤੀਜੇ ਵਿਗੜ ਗਏ ਸਨ।

6.3 ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਗਿਆਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

6.4 ਇਹ ਅੱਗੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੇ.ਵੀ. ਭਾਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸੇ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ ਡੀਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲੀ ਮੁਦਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 22.06.1964 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ P1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ।

6.5 ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੇ.ਵੀ. ਭਾਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 22.06.1964 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ 1) ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਨਨਜੱਪਾ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਸਿੱਦਲਿੰਗੱਪਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਦਲਿੰਗੱਪਾ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਦਲਿੰਗੱਪਾ ਤੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 18.05.1973 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ P2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ

ਡੀਡ ਮਿਤੀ 18.05.1973 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ P2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ।

6.6 ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 22.06.1964 ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ P1) ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਨਾਮਾਤਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

6.7 ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੇ.ਵੀ. ਭਾਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 22.06.1964 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ P1) ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 18.05.1933 ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ P2). ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੇਲ ਡੀਡਡੇਟ 18.05.1973 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ P2) ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਪੂਰਨ ਮੁਦਈ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ ਡੀਡ (ਨਾਂ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਲਕ।

6.8 ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੇ.ਵੀ. ਭਾਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਹਨ ਕਿ ਅਖੌਤੀ ਵੰਡ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 23.04.1971 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ D4) ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D4 ਨੂੰ ਵੰਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D4 ਇੱਕ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਡੀਡ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ, ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 23.04.1971 ਦੀ ਅਖੌਤੀ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਡੀਡ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ D4) ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ।

6.9 ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਵੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 22.06.1964 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ P1) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੰਜੱਪਾ ਨੇ ਸਿੱਦਲਿੰਗੱਪਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 23.04.1971 ਦੀ ਕਥਿਤ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੰਡ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ, 23.04.1971 ਨੂੰ ਅਖੌਤੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੱਪਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। 23.04.1971 ਦੀ ਕਥਿਤ ਵੰਡ ਡੀਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ। 6.10 ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

7. ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਿਆ।

7.1 ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

“ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਲ 1973 ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ, ਮਿਤੀ 23.4.1971 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ Ex.D1 – ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਡੀਡ – ਪਲੂਪੱਤੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ? "

ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਠੋਸ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਕੈਟੇਨਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਸਿਰਫ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ. ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ 'ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ' ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

7.2 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਂਡੀਬਾ ਡਗਦੂ ਕਦਮ ਬਨਾਮ ਸਾਵਿਤਰੀਬਾਈ ਸੋਪਨ ਗੁਜਰ, (1999) 3 ਐਸਸੀਸੀ 722 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਗਲਤ ਸਨ:

(i) ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ;

ਜਾਂ

(ii) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ;

ਜਾਂ

(iii) ਮੰਨਣਯੋਗ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਵਜੋਂ

ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਖਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

7.3 ਜਦੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਸੋਹਨ ਲਾਲ, (2000) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 434 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:

“ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੋ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ, ਜੇਕਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਉਲਟ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਉਲਟ ਸਿੱਟਾ ਸੰਭਵ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

7.4 ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਿਲਕੁਲ

8. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੋਵਾਂ ਨੇ

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 22.06.1964 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ P1), ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮਿਤੀ 23.04.1971 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ D4) ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 18.05.1973 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀ2) ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। . ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਦਖ਼ਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ/ਪ੍ਰਗਟ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ ਸਨ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

9. ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼, ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੰਜੱਪਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਿੱਦਲਿੰਗੱਪਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 22.06.1964 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ P1) ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੁਦਈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 18.05.1973 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ P2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੂਟ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ 22.06.1964 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਇੱਕ ਨਾਮਾਤਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲ 1971 ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 23.04.1971 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਡੀ4) ਰਾਹੀਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਇਦਾਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੱਪਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਗ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, 23.04.1971 ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D4 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ

ਡੀਡ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੁਦਈ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ:

(i) ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 22.06.1964 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ P1) ਇੱਕ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਾਮਾਤਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨਹੀਂ ਸੀ;

(ii) ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ 22.06.1964 ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ ਡੀਡ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ P1) ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 18.05.1973 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ P2) ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(iii) ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ D4-ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 23.04.1971 ਕ੍ਰਿਸ਼ਣੱਪਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਸਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, ਇਹ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

9.1 ਹੁਣ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ ਡੀਡ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ P1) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੱਪਾ ਉਕਤ ਸੇਲ ਡੀਡ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੇਲ ਡੀਡ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੱਪਾ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਰਹਾ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ 1 ਉੱਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੱਪਾ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਹੋਰ ਭਰਾਵਾਂ ਰੰਗੱਪਾ ਅਤੇ ਗੋਵਿੰਦਈਆ ਨੇ ਵੀ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੱਪਾ ਨੇ ਸਾਲ 1948 ਵਿਚ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੁਝ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੱਪਾ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਾਂਝੇ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸਾਲ 1952 ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣੱਪਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੰਜੱਪਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ

ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਲ ਡੀਡ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ P1) 'ਤੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1964 ਤੋਂ 1971 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਿੱਦਲਿੰਗੱਪਾ ਦਾ ਨਾਂ ਵੀ ਰੈਵੇਨਿਊ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ/ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿਚ ਵੀ ਅਸਲੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 22.06.1964 ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ P1) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਿੱਦਲਿੰਗੱਪਾ ਤੋਂ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਨੰਜੱਪਾ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਸੀ, ਸਾਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵੇਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਨੰਜੱਪਾ, ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੇਵਲ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੱਪਾ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿਚ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1965-66 ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਕਤ ਸੂਟ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 22.06.1964 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ P1), ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੂਟ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਿੱਦਲਿੰਗੱਪਾ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੱਪਾ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ ਡੀਡ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਸਿੱਦਲਿੰਗੱਪਾ ਨੇ ਸਾਲ 1973 ਦੇ ਸਿੱਦਲਿੰਗੱਪਨ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ।

9.2 ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 22.06.1964 ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ P1) ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੱਪਾ ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼/ਸੇਲ ਡੀਡ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ

ਵਿੱਦਿਆਧਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ ਡੀਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਲਈ ਅਜਨਬੀ ਹੈ, ਲਈ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਬੇਕਾਰ, ਫਰਜ਼ੀ, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਲਈ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੈਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖੇ ਹਨ:

"21. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਉਹ ਬੇਕਾਰ ਜਾਂ ਫਰਜ਼ੀ ਸੀ ਜਾਂ, ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਰਾ ਸਵਾਲ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਡੀਡ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਸਹੀ ਲੋੜ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਰਥਾਤ, ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਡੀਡ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਇੱਕ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ

ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ, ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਡੀਡ ਫਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਲਾਲ ਅਚਲ ਰਾਮ [(1905) 32 IA 113 : ILR 27 All 271] ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਕਲਕੱਤਾ, ਪਟਨਾ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸੇਲ ਡੀਡ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ P1) ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ ਡੀਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਲਕ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, ਜੋ ਸੇਲ ਡੀਡ ਲਈ ਅਜਨਬੀ ਹੈ, ਲਈ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਉਸ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਨਾਮਾਤਰ ਵਿਕਰੀ ਸੀ। ਡੀਡ ਜਾਂ ਬੇਕਾਰ ਜਾਂ ਫਰਜ਼ੀ, ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

9.3 ਹੁਣ ਤੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿ 23.04.1971 ਦੀ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਡੀਡ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਡੀ 4) ਰਜਿਸਟਰੀਕਰਣ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D4 ਨੂੰ ਪਲੂਪੱਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਲੂਪੱਤੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਲੂਪੱਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਵੰਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ। ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ.

9.4 ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 23.04.1971, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੱਪਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਪੰਚਾਇਤ ਅਤੇ ਪੰਚਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ

ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਲੋਕ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਸਮੇਤ ਮੁਦਈ ਵੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵੰਡ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D4 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਿਆਨ (ਜਿਰਾਹ-ਜਾਂਚ) ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਾਲ 1971 ਵਿੱਚ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮਿਤੀ 23.04.1971 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਡੀ4) ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੇਅਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। 23.04.1971 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ/ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਡੀਡ/ਪਲੂਪੱਟਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਮਿਤੀ 23.04.1971 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ D4) ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਲੇ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਬੰਦੋਬਸਤ, ਭਾਵੇਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਬੰਦੋਬਸਤ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ S.S.S.S.S.S.S.S.S.S.Shanmugam Pillai and Others (1973) 2 SCC 312 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

“13. ਬਰਾਬਰੀ, ਅਸੂਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਟਾਪੇਲ, ਚੋਣ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਬੰਦੋਬਸਤ, ਆਦਿ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਤਕਨੀਕੀ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅੰਤਮ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸੰਕੋਚ ਕਰਾਂਗੇ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਟੀ.ਵੀ.ਆਰ. ਸੁੱਬੂ ਚੇਟੀ ਦੇ ਫੈਮਿਲੀ ਚੈਰਿਟੀਜ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸੰਭਾਵੀ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ

ਜਾਣਕਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਮਝੌਤਾ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਲਟਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ।"

9.5 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਬਰਾਯਾ ਐਮ.ਐਨ. (ਸੁਪਰਾ) ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਬੰਦੋਬਸਤ/ਪਰਿਵਾਰਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਸ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ 23.04.1971 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ 3 ਤੋਂ 4 ਲੋਕ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ 23.04.1971 ਨੂੰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D4 ਮਿਤੀ 23.04.1971, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਵੰਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ। ਮੌਖਿਕ ਬਟਵਾਰੇ/ਵੰਡ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੱਕ/ਸ਼ੇਅਰ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 23.04.1971 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D4 ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖਣ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ/ਪ੍ਰਗਟ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

9.6 ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਿੱਦਲਿੰਗੱਪਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੇਲ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 18.05.1973 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ P2) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਜਿਰਹਾ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਰੁ. ਸਿੱਦਲਿੰਗੱਪਾ ਨੂੰ 3000 ਤੋਂ 4000 ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸੰਪਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 1973 ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰਨ 200/- ਰੁਪਏ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ PW2 ਸਿਦਲਿੰਗੱਪਾ ਨੇ

ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੂਟ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 200/- ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ਡਿਊਲ ਜਾਇਦਾਦ 600/- ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਦਲਿੰਗੱਪਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

10. ਕੇਸ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਣਗੌਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ

ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate